

La casa gran: més convergència

Convergència ha deixat clar que la casa gran no amaga secrets: més convergència, més convergència i més convergència. CDC ha tancat amb el 15 congrés, celebrat a Barcelona el cap de setmana passat, seguint el guió previst, que li ha permès projectar una imatge de cohesió

Cap dels temes que planaven sobre el 15 Congrés de CDC han acabat generant soroll. Ni la relació amb Unió, ni la febrada independentista de part de la militància, ni l'obertura de la direcció, res. Tot al contrari, es vol aprofundir en la relació amb els socis democristians, s'ha acabat fent un pas cap al sobiranisme però sense parlar de l'objectiu d'un estat propi i Artur Mas ha aconseguit fer casar pràcticament totes les peces en un organigrama de partit que abasta pràcticament totes les sensibilitats de la formació.

Artur Mas -amb el suport del seu número dos, el secretari general adjunt, Felip Puig- ha aconseguit orquestrar aquests processos, a més a més, d'introduir un discurs plantejat en clau de presentar la seva proposta com a alternativa de govern real, amb la consigna de deixar enrere els discurs de ressentiment i irritació per no haver pogut formar govern, malgrat ser, en dues ocasions seguides, la primera força del Parlament.

Continua sense saber-se ben bé en que consisteix la casa gran, però de moment, Mas ha optat per a aplicar-li les fórmules que sempre havien funcionat a Convergència en els seus millors temps: la defensa d'un projecte de país prou abstracte perquè cadascú se'l pugui imaginar a la seva manera, un discurs polític amb algunes ambigüitats calculades per a donar cabuda a tothom

que hi vulgui, amb apel·lacions a la cohesió interna i a les crides a la ciutadania per "fer país" són ara, per treballar conjuntament davant de les "urgències de país". Així doncs, com reconeixia el mateix Felip Puig en el seu discurs de cloenda, el "pal de paller dels anys 80 és la casa gran del segle XXI".

Cohesió interna. El Congrés de CDC ha ofert una imatgede cohesió interna que ha acabat reforçant el lideratge d'Artur Mas. L'informe de gestió, per exemple, va rebre un suport pràcticament unànim, amb més del 98 % dels vots. També els diversos integrants de la direcció van ser escollits amb amplis suports -excepte David Madí, el secretari de comunicació i estratègia, que va rebre el suport més baix, d'un 60% dels delegats, amb prop d'un 32 % de vots en contra.

Artur Mas ha organitzat una direcció més oberta, en la línia del discurs que defensa, d'aixamplament del partit mitjançant la proposta de la casa gran. Així, per exemple, a banda de mantenir més o menys alguns dels integrants de l'anterior direcció, com ja era previst, s'ha inclòs ara un major pes de la representació institucional territorial, amb la presència de l'alcalde de Sant Cugat del Vallès, Lluís Recoder, com a president nacional de política municipal. El líder de CDC també ha volgut reforçar la direcció amb la voluntat de no deixar ningú fora. Per això ha recu-

perat figures com la de l'històric Josep M. Cullerell, com a president del Consell Nacional Assessor, un gest cap a la vella guardia de la formació. Aquest òrgan, és de nova creació i tindrà caràcter consultiu. En formaran part, entre d'altres, una dotzena d'exconsellers dels governs de Jordi Pujol: Antoni Subirà, Xavier Pomés, Jordi Vilajoana -portaveu al Senat-, Maria Eugènia Cucenca, Joaquim Ferrer, Carme-Laura Gil, Josep Gomis, Joan Guitart, Francesc Homs Ferrer, Francesc Marimon, Ignasi Puigdollers, Joaquim Triadú. Val a dir que l'elecció de Cullerell, com a membre de la nova direcció de CDC, ha estat de les que ha rebut més suport dels assistents, amb gairebé el 91% de vots a favor.

La resta de càrrecs personals de l'executiva, escollits al congrés, han estat: Francesc Homs (amb un 85,83% de suport), responsable d'estudis i programes; Lluís M. Corominas (amb un 81,36%), responsable territorial i de militància; Montserrat Candini (74,94%), d'àmbit sectorial; Marta Alòs (78%), presidenta del consell nacional; Imma Juan (84,79%), defensora de la militància; i Neus Munté (87%), de la comissió de disciplina.

Artur Mas, en el discurs de cloenda del 15 congrés de Convergència, acompanyat, al fons, de la nova direcció de la formació. El dirigent convergent va fer una crida a la ciutadania a reaccionar davant les "urgències" de país.

Més CiU i "dret a decidir" sense parlar d'estat.

També les ponències han rebut un ampli suport del plenari del congrés, després d'un intens procés de debat en les diverses comissions de treball. I val a dir que la direcció, amb alguns ensurts, se n'ha sortit prou bé. Fins i tot en aquells temes que podien resultar més espinosos. Com és el cas del replantejament de les relacions amb Unió. Així, després d'intensos debats, que van requerir l'experimentada participació en directe del mateix Felip Puig, finalment, les propostes per replantejar la federació, fins i tot la desfederació amb UDC no han prosperat. Convergència es proposa en canvi reiterar la voluntat de caminar cap a la fusió de les dues formacions, sabent, això sí, que UDC no està per l'oferta. Tot i aquesta declaració, CDC manté la voluntat de seguir amb la mateixa relació amb els democristians, exploraran el mecanisme de millora que siguin necessaris, però deixa la porta oberta a que, en l'àmbit local, les dues formacions puguin anar per separat en cas de no arribar a acords. Per tant, tot queda, si fa o no fa, de semblant manera.

Un altre dels aspectes que havia generat expectació era el debat polític

al voltant del dret a decidir i la seva concreció, i les esmenes que feien de manera més o menys oberta al·lusions a fixar com a objectiu la independència de Catalunya. Finalment CDC ha optat per un gir sobiranista, però mantenint un llenguatge calculadament maleable per no espantar els seus sectors més conservadors. Aquest debat es va produir en la ponència sobre la refundació del catalanisme, coordinada per Quico Homs, una en de les quals hi va haver un debat més intens. La direcció va aconseguir desactivar la quarantena d'esmenes que feien referència a les tesis i plantejaments independentistes, i va consensuar alguns canvis en el text que inclouen conceptes com el reconeixement del dret a l'autodeterminació de Catalunya, o l'objectiu polític de la "plena sobirania", sense explicitar el de de l'assoliment d'un estat propi. Conceptes, aquests, que en gran part van ser defensats per representants de la JNC.

CDC reconeix ara "l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació", explicita com a objectiu l'aspiració al "ple reconeixement nacional de la plena i completa sobirania de Catalunya", així com que la formació "renova" el seu compromís per fer que "Catalunya

esdevingui una nació lliure i sobirana a l'Europa del segle XXI".

Els treballs d'aquesta ponència gairebé van aconseguir la unanimitat, excepte una esmena d'Ignasi Guardans, que va arribar viva al ple del congrés. L'eurodiputat convergent plantejava que, junt a la necessitat de fer-se respectar a la resta de l'Estat, calia mantenir un treball de "pedagogia" per explicar el catalanisme a Espanya. Inicialment, aquesta esmena havia estat acceptada per la comissió redactora de la ponència. Però durant els treballs congressuals un delegat va demanar sotmetre-la a votació en la comissió de treball de la ponència, on tot i no ser aprovada va obtenir un prou suport per passar a ser debatuda al plenari. Finalment, el ple del congrés va rebutjar aquesta esmena, amb prop d'un 70% des vots en contra, de manera que, la militància va fer la "pedagogia" va acabar saltant pels aires. Tot i això, la mateixa direcció matissa que la caiguda de l'esmena signifiqui que CDC renunciï a fer pedagogia fora de Catalunya tot i que, reconeixen que ha quedat demostrada la poca eficàcia d'aquestes accions.

Tot i aquests ensurts puntals, el suport de les quatre ponències ha estat unànim. La ponència política, presidida per Homs, ha acabat rebent el 97,98% de vots favorables, front a només el 0,18% devots negatius (dos vots), i un 1,48% d'abstencions. La ponència d'acció política, coordinada per Meritxell Borràs, ha obtingut un suport del 99,94% dels delegats. La ponència d'organització, coordinada per Lluís Corominas, el 97,41%. Finalment, la ponència sobre la regeneració democràtica, coordinada per Maite Fandos, el 99,24% dels vots.

Impuls sobiranista sense apel·lar a la independència, un discurs polític més social on s'hi pot reconèixer dels del socialdemòcrata al liberal moderat i l'objectiu de liderar el catalanisme al voltant d'amplis conceptes abstractes. Aquestes són les fórmules de sempre del pal de paller, ara decodificades en una casa gran de disseny.

Enric Rimbau